

Şehit Burhan Sönmez Ortaokulu

15 Temmuz Özel Sayısı

Okul müdürümüz Ali Soylu önderliğinde okulumuz öğretmenleri ve öğrencileri Aziz Şehidimiz Şehit Burhan Sönmez'in ailesine ziyarette bulundu.

Aziz Şehidimiz'i Anma

Şehidimizin
ailesi evinde
ziyaret edildi.

>sayfa 2

Okulumuz Şehitler Panosu

Hazırladığımız
15 Temmuz Şehitler
Panosu

>sayfa3

Tarihe Bakış

Mart Ayındaki
önemli günler
15 Temmuz
Demokrasi ve
Milli Birlik Günü

>sayfa 4,5,6

Şiir Bölümü

Otuz Kuş Şiiri

>sayfa 7,8

Okul müdürümüz Ali Soylu önderliğinde okulumuz öğretmenleri ve öğrencileri Aziz Şehidimiz Şehit Burhan Sönmez'in ailesine ziyarette bulundu.

15 Temmuz 2016...

İnsanlığın ve nice uygarlıkların heyfili olan
kudim coğrafyamız, kenti ve vatşi bir
sahneye, tarihî kayıtlı en büyük
panel gününe maruz kaldı. Ülkemize,
vatanımıza, milletimize ve tüm insanı
değerlerimize ihanet eden FETÖ terör
örgütü tarafından gerçekleştirilen bu kanti
ve han günün köz milletimizin direnişiyi
yerle bir oldu. Eller ölölcek analar,
babalar, dedeler, nineler memlile ve
bombalara sipar alen genç yapı yğiller...
İnancını vatanını milletini namusunu
savunacak kadar kutsal bir ağı kuzanarak
yola çıktılar... Soylu bir ağı edesyle
gittiler... Milli iradeyi demokrasiyi hukuk
devletini ve halkımızın sarsılmaz birliğini
savunan pekkiden birer kale oldular.
Şahadet getireni çıp yokluklarıyla
vatanlarına hayat verdiler. Gazi olup vatan
aykırı kutsamı bir yaşama bilince
dönüştüler. İnsan insan yapan haslelerin,
vatan vatan kulan değerlerin en
mükemmeli oluşturdular. Malazgirtle
zanaklar ile Kartalın Savag'ında
ölüşü gibi... Ölürü ve dik duruşlarıyla
kız daha tarih yazdılar.

güli Çocukları!
er bu paneli tarihi hatırlayarak büyüyün.
kü ayakta kalmakla hatırlamak!
mek ve mücadele etmek!
er savunurken bütün varlığınla orada
ter. Şehit ve gazilerinizin
atıralarına her hal ve part altında
etmekler ve asla unutmamaklar...

15 TEMMUZ BİR MİLLETİN DESTANI

*Allah yolunda öldürülenler için
"ölüler" demeyin. Hayır, onlar diridirler,
fakat siz bilemezsiniz.
Bağara 154*

Şehitlerimizin isimleri ve unvanları aşağıda listelenmiştir:

Şehitlerimizin isimleri ve unvanları aşağıda listelenmiştir:

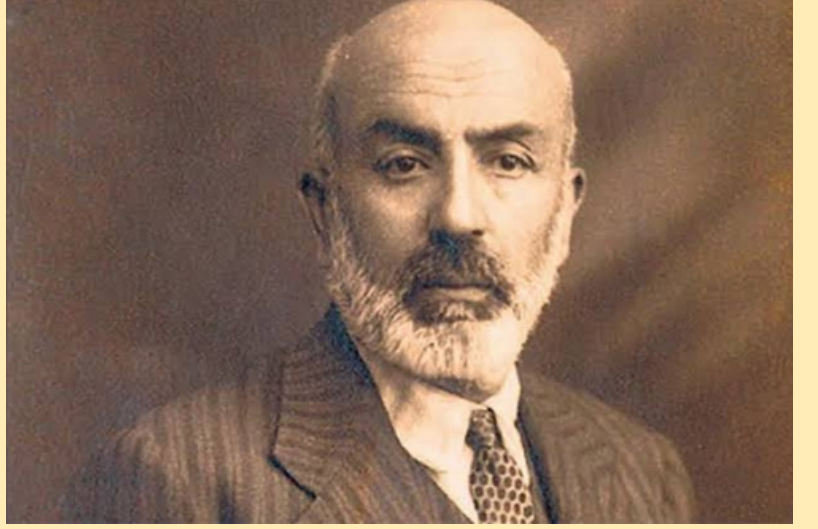

12 MART 1921: İSTİKLAL MARŞI'NIN KABULÜ

"O şiir bir daha yazılamaz, onu ben de yazamam; onu yazmak için o günleri görmek, o günleri yaşamak lazım. Allah, bir daha bu millete bir İstiklal Marşı yazdırmاسın."

Mehmet Akif ERSOY

12 Mart, İstiklal Marşı'nın kabulünün yanı sıra aynı zamanda Mehmet Akif Ersoy'u Anma Günü olarak kabul edilmektedir. Bu yüzden günün anlam ve öneminin iyi anlaşılabilmesi için önce Mehmet Akif Ersoy'u tanımalıyız.

Mehmet Akif, 1873'te İstanbul'da doğmuştur. Annesi Emine Şerife Hanım, babası ise Mehmet Tahir Efendi'dir. Aslında babası, ona ebced hesabıyla doğum tarihini ifade eden "Ragîf" ismini vermiştir. Fakat telaffuzunun zor olması nedeniyle annesi ve arkadaşları ona Akif ismiyle hitap etmeyi tercih etmiştir. İlk sivil veteriner yüksekokulu olan Ziraat ve Baytar Mektebine (Tarım ve Veterinerlik Okulu) gitmiştir. Okulda spora ve şiire olan ilgisi artmıştır. Dört lisanda (Türkçe, Arapça, Fransızca, Acemce) birinci olmuştur. Daha sonradan Türkçe öğretmenliği yapacağı bu mektebin baytarlık bölümünü birincilikle bitirmiştir. 1908'de Sırat-ı Müstakim dergisinin başyazarı olmuştur. Ayrıca Balkan Savaşı, Çanakkale Muharebeleri ve Kurtuluş Savaşı dönemlerinde çeşitli görevlerde bulunup, Balıkesir'e giderek Zağnos Paşa Camii'nde bir hutbe vermiştir.

1921'de Ankara'da Taceddin Dergâhı'na yerleşen Mehmet Âkif, İstiklal Marşı yarışmasına 500 lira ödül konulduğu için katılmamıştır. Millî Eğitim Bakanı Hamdullah Suphi Bey'in ricası üzerine ve arkadaşı Hasan Basri Bey'in de teşvikiyle ikna olmuştur. Onun orduya ithaf ettiği İstiklal Marşı, 17 Şubat günü Sırat-ı Müstakim ve Hâkimiyet-i Milliye'de yayımlanmıştır. Hamdullah Suphi Bey tarafından mecliste okunup ayakta dinlendikten sonra 12 Mart 1921 Cumartesi günü millî marş olarak kabul edilmiştir. Âkif, "Ben bu şiiri para için yazmadım." diyerek ödül olarak verilen 500 lirayı Darü'l-Mesâi adındaki hayır cemiyetine bağışlamıştır.

18 MART 1915: ÇANAKKALE ZAFERİ

Çanakkale’de Türk bahriyesinin geçmişi, Çakabey zamanına kadar uzanmaktadır. Osmanlılar Orhan Gazi’nin beyliği esnasında Çanakkale kıyılarına ayak bastılar. Yıldırım Bayezid zamanında Saruca Paşa tarafından da Gelibolu Tersanesinin kurulması Çanakkale Boğazı’nın gerçek anlamda Türkler tarafından kontrolünün başlangıcı olmuştur. I. Dünya Savaşı’nın sonuna kadar Osmanlı Devleti’nin savunma stratejisinin temel taşlarından biri olan Çanakkale Boğazı’nda onlarca deniz savaşı olmuştur.

“Karlofça’dan sonra tüm Osmanlı antlaşmalarında Çanakkale Boğazı geçiş şartlarını içeren bir madde mutlaka olmuştur. Çanakkale Boğazı, âdeta Türk ulusunun bu coğrafyadaki kilit taşı olduğunun bir delilidir.”

Boğazların ülkeler için önemi ziyadesiyle büyüktür. Bu hassasiyet ve önemin sadece Türkiye’ye değil, tüm dünya devletlerine etkisi bulunmaktadır. Tıpkı 1915’te Çanakkale Boğazı’nda Türk savunmasına takılan güçlerin Rus Çarlığına yardıma gidememesi ve dünyanın gidişatının kurulan Komünist Rusya ile değişmesi gibi.

“Dünya kamuoyunun Gelibolu Seferi olarak tanımladığı Çanakkale Harbi, her iki tarafta da askerin direnci ve kayıpları nedeniyle destanlaşmıştır. Çanakkale Deniz Savaşı denilince akıllara hemen kahraman Nusrat Mayın Gemisi ve 18 Mart 1915 Deniz Zaferi gelir.”

15 TEMMUZ DEMOKRASİ VE MİLLİ BİRLİK GÜNÜ ANLAM VE ÖNEMİ

2016 Yılı 15 Temmuz gecesi, ülkemizi, milletimizi, demokrasimizi, Cumhuriyetimizi, aydınlık geleceğimizi yok etmek isteyen vatan hainleri harekete geçmiş, milletin silahlarını yine bu aziz ve fedakâr millete doğrultarak kanlı bir darbe girişiminde bulunmuşlardı. Ancak, milletimiz, darbe girişimini, sokakları ve meydanları doldurarak, ölümü göze alarak başarısızlığa uğrattı. Şehitlerimiz ve gazilerimiz, 15 Temmuz gecesi, cesaretleriyle, dirayetleriyle, kararlı ve dik duruşlarıyla tarih yazdılar. Hiç şüphesiz ki, şehitlerimiz, kalplerimizdeki mümtaz yerlerini daima muhafaza edeceklerdir. Artık her yıl, 15 Temmuz Demokrasi ve Milli Birlik Günü'nde kendilerini gönülden yâd edecek, hatıralarını gelecek nesillere aktaracağız. 15 Temmuz'da, meydanlarda, tıpkı Çanakkale'de, İstiklal Savaşımızda olduğu gibi, tüm fertleriyle tek yürek olmuş, iradesini bir avuç darbeciye çiğnetmeyen büyük Türkiye vardı, büyük Türk milleti vardı. Bu darbe girişiminde, milletimiz, tıpkı bin yıl önce Malazgirt'te olduğu gibi, bu coğrafyayı vatan olarak sahiplenme konusundaki kararlılığını ortaya koymuştur. Milletimiz, o gece, tıpkı 717 yıl önce Söğüt'te, 563 yıl önce İstanbul'da olduğu gibi, Anadolu topraklarını istikbali olarak gördüğünü tüm dünyaya haykırmıştır. Milletimiz, bu ülkeyi bölmek isteyen saldırganlara karşı Çanakkale'de, Dumlupınar'da ne cevap vermişse, 15 Temmuz'da da aynı cevabı vermiştir. Türkiye'yi parçalayacaklarını, devleti teslim alabileceklerini sanarak, 15 Temmuz gecesi harekete geçen hainler, ertesi gün akşam olmadan milletimiz tarafından hüsrana uğratılmışlardır. Bu darbe girişimi milletimize, Meclisimize, demokrasimize, Cumhuriyetimize, aydınlık yarınlarımıza ve şanlı ordumuza karşı yapılmıştır. Ordumuz ve Mehmetçğimiz bizim gözbebeğimizdir. Bu silahlı darbe girişiminin başarısızlığa uğratılmasıyla, Türkiye, artık yeni bir döneme girmiştir. Bu güzel ülke, artık, 15 Temmuz öncesinden daha güçlüdür.

OTUZ KUŞ

Ben, babamın en hüzünlü yanıyım.
Ben, babamın aslan kahramanıyım
Öyle değil mi baba!
Gözlerin kıpkırmızı.
Çok mu ağladın?
Baba, o geceyi birde benden dinle.
Ama her zamanki gibi dinle,
Tebessümle.

Rüyamda kanat sesleri duydum, mevsim yazdı.

Kanat seslerinin ardından,
Muhteşem bir koku yayıldı etrafa.
Sanki biraz gül biraz leylaktı.

Sonra otuz kuş gördüm, hepsi beyazdı.
Otuz kuş, gökyüzüne şehadet diye yazdı.
Bir ses duydum, sala sesiydi.

“Hayırdır” dedim.

“Hayırdır” dediler.

Çukur Kuyu’daki gökyüzü gibiydi uçtukları yer.

Ve beni tutup gökyüzüne yükseltiler.

Kanatlarında kan vardı.

“Hayırdır” dedim.

Hadi sende uç,

Bizden hızlı uçabilirsin dediler.

Otuz kuş, beni boşluğa bıraktı Baba.

Birden uyandım.

“Hayrolur” dedim.

Meğer, gecesi vatanım için kâbus olacak bir
güne uyanmışım.

Gökyüzünün yıldızlarını çalıp omuzlarına takan
hain yüzler gördüm o gece.

Ruhları yoktu.

Korkar mı senin oğlun, korkmaz..

Korkmadım!

Zekai paşamı aradım.

“O makam senin namusundur Ömer.

Ben gelene kadar namusunu koru.

Gerekirse o vatan hainini vur.

Vazifenin sonunda şehadette var Ömer.

Hakkını bana helal et..”

Paşam, şehadet der demez,

Yine kulağıma kanat sesleri geldi.

Rüya değil bu kez.

Uyanıktım.

Muhteşem bir koku yayıldı odaya.

Bir şey oldu o an..

Sanki Ellerim, omuzlarım çeliktendi.

Sanki tek başıma tüm dünyayla
savaşabilirdim.

Vatan hainine döndüm,
Arkasında karanlık yüzlü adamları vardı.

“Giremezsiniz!” Dedim.

Bir aslanın karşısında duran çakallar
gibiydiler.

Ve saldırdılar.

Silahımı çekip baş haini alnından
vurdum.

Yine kuşları gördüm baba.

Bana doğru uçuyordu.

Otuz kuş, kanat sesleri, vücuduma
dokunan..

Ve kanatlarında kan.

Sala sesi, gökleri yırtan.

Muhteşem bir koku.

Gül mü? leylak mı? içime yayılan

Ve Çukur Kuyu’nun gökyüzü,

Masmavi, Bulutsuz ve sessiz.

Ve sessizlik...

İçimde huzur, Gökyüzündeyim.

Ama artık kuşlar beni tutmuyor baba.

Uçuyorum.

Ve onlardan hızlıyım.

Meğer ben, şehit olmuşum baba.

Bil ki yalnız değilim burada.

Yine ordudayım,

Şehitler ordusunda.

Baba, ne oldu biliyor musun?

Peygamber alınlarımızdan öptü.

Şehitlere dedi ki;

“Kardeşlerinizi tebrik edin,

Bunlar benim garip şehitlerimdir.

Çünkü sizler düşmanla savaşırken şehit
oldunuz,

Onlar kardeş bildikleri hainlerle savaştı.

Sizlerin silahları vardı,

Ama bunlar silahsızdı.
Sizler tanklarla savaştınız,
Bunlarsa kendi tanklarının altında ezildi.
Sizler uçaklarla düşmanı bombalarken
şehit oldunuz,
Ama bunlar kendi uçaklarından atılan
bombalara göğüslerini siper etti.
Bunlar benim gariplerimdir.
Tebrik edin kardeşlerinizi.”
Baba, milletime söyle;
Al bayrağın dalgalandığı her yerde biz
varız.
Paşama söyle;
Namusumu çiğnetmedim.
Anama, çocuklarıma, eşime,
kardeşlerime söyle;
Deki Ömer size bir vatan bıraktı.
Çekinmeden, bu vatan bizim
diyebilirsiniz.
Çünkü bedelini ödedim.
Baba, ben oğluma, Ertuğrul’a bu vatan için
ölmeyi öğrettim.
Sende bana öğrettiğin gibi,
Vatan için yaşamayı öğret.
Bu vatan sizin baba!
Otuz kurşun yedim,
Bedelini ödedim.
Babacığım;
Hürmetle ellerinden öperim.
Ben, babamın en hüzünlü yanıyım,
Ben, babamın aslan kahramanıyım
Ben, vatanımın asil kahramanıyım...
DURSUN ALİ ERZİNCANLI